

Postez cât mai multe fotografii, deci exist”: Sfântul Sinod atrage atenția că pe social media se naște idolatria

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române atrage atenția că în „era videocrației” prin intermediul rețelelor de socializare se nasc tendințe idolatre, narcisiste, sărăcește comuniunea dintre oameni, iar persoana umană nu este prețuită la adevărata valoare, ca fiind icoana sau chipul lui Dumnezeu.

În Pastorală transmisă pentru Duminică Ortodoxiei, sinodaliile semnaleză: „cu cât suntem invadați de mai multe imagini trecătoare, fugitive, cu atât sărăcește conținutul comunicării, al comuniunii dintre oameni”.

În Duminică în care este serbată proclamarea oficială și definitivă a cultului Sfințelor Icoane (11 martie 843), ierarhii români insistă asupra rolului și efectelor vizualului și imaginii: „Totul devine imagine a materialului limitat și efemer, adică ne «informăm văzând», fără să mai realizăm că «imaginile pot înșela mai mult decât cuvintele» și că «pentru omul văzător (și numai atât) nevăzutul nu există»” [\[9\]](#).

”De aici începe să se nască idolatria

„De aceea, o imagine proprie, o fotografie a sinelui devine pentru mine un idol: o postez pe toate rețelele de socializare, aștept cu nerăbdare să fie cât mai distribuită și mai apreciată, ceea ce coincide cu faptul de a mă afirma între ceilalți. Postez cât mai multe fotografii, deci exist. Important este să fiu văzut de către alții, nu să fiu privit în mod personal de ochii celorlalți.

De aici începe să se nască idolatria^[10]: îmi place să fiu adulat, apreciat în funcție de imaginile pe care vreau eu să le selectez și să le livrez în spațiul public și care s-ar putea să nu exprime de fapt cine sunt eu cu adevărat dincolo de imaginea exterioară”.

Cum se poate elibera civilizația audiovizualului de autosuficiență, narcisism și materialism opac?

„Într-un asemenea context”, continuă textul pastorei, „Duminica Ortodoxiei, a comuniunii icoanelor sfinte, este mai mult decât actuală, deoarece icoana sfântă trimite spre o persoană sfântă veșnic vie”.

„Doar prin prisma icoanei sfinte, imaginea sau civilizația vizualului se poate elibera de autosuficiență, narcisism și materialism opac”, subliniază Sfântul Sinod.

„Adevăratul rost al icoanei nu este ca să o vedem, transformând-o într-un obiect de contemplație estetică, ci să ne ajute ca să trăim în prezența lui Dumnezeu și a sfinților, noi dorim să fim văzuți, ascultați și iubiți de Dumnezeu cel veșnic și de toți sfinții lui Dumnezeu, nu doar de oameni trecători și schimbători”.

Pastorală prezintă beneficiile icoanei ca „sfințitoare a vremurilor și locurilor”:

„Când îl înțelegem pe omul de lângă noi ca fiind icoana sau chipul lui Dumnezeu, atunci nu ne mai permitem imaturitatea spirituală de a-l calomnia, de a-l disprețui, de a-l înșela, de a-l discredita, de a-l judeca, ci îl iubim cu nădejdea vindecării lui sufletești, așa cum Hristos ne-a iubit, în mod unic și plinar, pe Cruce și ne-a făcut părtași slavei Învierii Sale.

Numai o asemenea perspectivă ne va ajuta să înțelegem că icoana «sfințește vremurile și locurile; dintr-o locuință, ea face o biserică; din viața launtrică a unui credincios, o viață în permanentă stare de rugă, liturghie interiorizată și neîntreruptă»^[11], se arată în mesajul pastoral.

În duminica în care suntem chemați „să conștientizăm, în chip smerit și demn, identitatea, unitatea și actualitatea credinței noastre”, ierarhii români reiterează că a fi ortodox nu înseamnă numai apartenența formală la o instituție religioasă, ci un mod de viață: „dreaptă credință, dreaptă viețuire și dreaptă făptuire”.

Vezi [textul integral](#) al Pastoralei.

<https://basilica.ro/postez-cat-mai-multe-fotografii-deci-exist-sfantul-sinod-atrage-atentia-ca-pe-social-media-se-naste-idolatria/>